UREDBA KOMISIJE (ES) št. 967/2006

z dne 29. junija 2006

o podrobnih izvedbenih pravilih za Uredbo Sveta (ES) št. 318/2006 glede proizvodnje izvenkvotnega sladkorja v sektorju sladkorja

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 318/2006 z dne 20. februarja 2006 o skupni ureditvi trgov v sektorju sladkorja ([1]), ter zlasti členov 13(2), 15(2) in člena 40(1)(c) in 40(2)(d) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Člen 12 Uredbe (ES) št. 318/2006 določa, da se proizvodnja, ki presega kvoto, lahko uporabi za predelavo v nekatere proizvode, prenese v naslednje tržno leto, uporabi za posebni režim preskrbe za najbolj oddaljene regije v skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 247/2006 z dne 30. januarja 2006 o posebnih ukrepih za kmetijstvo v najbolj oddaljenih regijah Evropske unije ([2]), ali se izvozi v okviru nekaterih omejitev.

(2) Člen 15 Uredbe (ES) št. 318/2006 določa, da se zaračuna prelevman za presežke sladkorja, izoglukoze in inulinskega sirupa, ki se ne prenesejo, ne izvozijo za namene navedenega režima, pa tudi za industrijski sladkor, industrijsko izoglukozo in industrijski inulinski sirup, za katere se do datuma, ki ga je treba določiti, ne dokaže, da so bili predelani v enega izmed proizvodov iz člena 13(2) navedene uredbe, ter za količine, ki so bile umaknjene v smislu člena 19 navedene uredbe in za katere niso izpolnjene obveznosti iz odstavka 3 navedenega člena.

(3) Znesek navedenega prelevmana je treba postaviti na visoko raven, da bi se izognili kopičenju količin, ki presegajo kvoto in lahko obremenijo trg. Za to se zdi primeren fiksni znesek, enak stopnji polnih uvoznih dajatev za beli sladkor.

(4) Za sladkor, izoglukozo ali inulinski sirup, ki presega kvoto, je nujno treba predvideti posebne določbe, če bi bil proizvod uničen in/ali ga ne bi bilo mogoče nadomestiti, ali če bi proizvodi zaradi višje sile postali neuporabni za uporabo v proizvode, kot določa člen 12 Uredbe (ES) št. 318/2006.

(5) Člen 17 Uredbe (ES) št. 318/2006 določa odobritev podjetij, ki zagotavljajo predelavo sladkorja, izoglukoze ali inulinskega sirupa v enega od industrijskih proizvodov iz člena 13(2) navedene uredbe. Treba je natančno določiti vsebino zahtevka za odobritev, ki ga morajo predelovalci predložiti pri pristojnih organih držav članic. Treba je opredeliti obveznosti, ki jih ta podjetja prevzamejo v zameno za odobritev, še zlasti obveznost sprotnega vodenja evidence količin surovin, ki vstopijo, se predelajo in izstopijo kot predelani proizvodi. Da bi zagotovili pravilno delovanje režima za industrijski sladkor, industrijsko izoglukozo in industrijski inulinski sirup, je treba predvideti sankcije proti predelovalcem, ki ne izpolnijo svojih obveznosti ali zavez.

(6) Treba je opredeliti pogoje za uporabo industrijskega sladkorja, industrijske izoglukoze ali industrijskega inulinskega sirupa iz člena 12(a) Uredbe (ES) št. 318/2006, še zlasti kar zadeva dobavne pogodbe za surovine med proizvajalci in predelovalci, in v skladu s členom 13(2) navedene uredbe sestaviti seznam navedenih proizvodov, in sicer ob upoštevanju izkušenj, pridobljenih na področju preskrbe kemične in farmacevtske industrije s sladkorjem.

(7) Da bi omogočili večjo učinkovitost sistema nadzora, je treba uporabo industrijskega sladkorja, industrijske izoglukoze ali industrijskega inulinskega sirupa omejiti na neposredno prodajo med proizvajalcem in predelovalcem.

(8) Da bi olajšali uporabo industrijskega sladkorja in dostop do te surovine za morebitne uporabnike, je treba proizvajalcu dovoliti, da količino svojega industrijskega sladkorja nadomesti s sladkorjem drugega proizvajalca, eventualno s sedežem v drugi državi članici. Vendar se takšna možnost lahko dovoli le, če se ustrezno zagotovi dodaten nadzor nad dobavljenimi količinami, ki jih dejansko uporabi industrija. Odločitev za dovolitev takšne možnosti je treba prepustiti presoji pristojnih organov zadevnih držav članic.

([1]) UL L 58, 28.2.2006, str 1.
([2]) UL L 42, 14.2.2006, str 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 318/2006.

(9) Da bi zagotovili ustrezno uporabo sladkorja, izoglukoze ali inulinskega sirupa, je treba za proizvajalca predvideti odvračalne sankcije, dovolj visok znesek, da se prepreči vsakršno tveganje, da bi bile surovine porabljene za drug namen.

(10) Člen 14(1) Uredbe (ES) št. 318/2006 določa, da se vsako podjetje lahko odloči za prenos celote ali dela presežne proizvodnje sladkorja, izoglukoze ali inulinskega sirupa, ki se nato obravnava kot del proizvodnje naslednjega tržnega leta. Možnost, da podjetje za proizvodnjo sladkorja eventualno prenese celotno proizvodnjo, ki presega kvoto, narekuje, da zadevni proizvajalci sladkorne pese tesno sodelujejo pri takšni odločitvi za prenos na podlagi panožnega sporazuma iz točke 6 navedene uredbe.

(11) Proizvodnja izoglukoze traja celo leto in je ni lahko skladiščiti. Zaradi teh značilnosti je nujno treba določiti, da podjetja za proizvodnjo izoglukoze odločitev za prenos lahko sprejmejo naknadno.

(12) Zaradi nadzora nad količinami in namensko uporabo je treba določiti, da je sladkor, ki se uporabi v okviru posebnega režima preskrbe za najbolj oddaljene regije, predmet neposredne prodaje med proizvajalcem in podjetjem iz najbolj oddaljenih regij, in sicer na podlagi podrobnih pravil iz Uredbe Komisije (ES) št. 793/2006 z dne 12. aprila 2006 o nekaterih podrobnih pravilih za izvajanje Uredbe Sveta (ES) št. 247/2006 o posebnih ukrepih za kmetijstvo v najbolj oddaljenih regijah Unije [1]. Za pravilno uporabo obeh režimov je nujno tesno sodelovanje med organi države članice, v kateri poteka proizvodnja sladkorja, ki so pristojni za upravljanje presežnega sladkorja, in organi iz najbolj oddaljenih regij, pristojnimi za upravljanje posebnega režima preskrbe.

(13) Izvoz se mora izvesti z izvoznimi dovoljenji brez nadomestila, izdanimi v skladu s členom 23 Uredbe (ES) št. 318/2006, in kar zadeva sladkor, v okviru kvot, ki jih Komisija odpre ob upoštevanju obveznosti Skupnosti v Svetovni trgovinski organizaciji. Zaradi upravnih razlogov je treba kot dokazilo o izvozu uporabiti dokumente, ki jih za izvoz določa Uredba Komisije (ES) št. 1291/2000 z dne 9. junija 2000 o določitvi skupnih podrobnih pravil za uporabo sistema uvoznih in izvoznih dovoljenj in potrdil o vnaprejšnji določitvi za kmetijske proizvode [2]. Države članice morajo izvajati fizične preglede v skladu s podrobnimi pravili iz Uredbe Komisije (ES) št. 2090/2002 z dne 26. novembra 2002 o določitvi podrobnih pravil za uporabo Uredbe Sveta (EGS) št. 386/90 glede fizičnih pregledov, opravljenih pri izvozu kmetijskih proizvodov, ki izpolnjujejo pogoje za nadomestila [3].

(14) Zaradi transparentnosti in pravne jasnosti je treba s 1. julijem 2006 razveljaviti Uredbo Komisije (EGS) št. 2670/81 z dne 14. septembra 1981 o podrobnih izvedbenih pravilih glede proizvodnje sladkorja, ki presega kvoto [4], Uredbo Komisije (EGS) št. 65/82 z dne 13. januarja 1982 o podrobnih pravilih za prenos sladkorja v naslednje tržno leto [5] in. Uredbo Komisije (ES) št. 1265/2001 z dne 27. junija 2001 o podrobnih pravilih za uporabo Uredbe Sveta (ES) št. 1260/2001 o dodeljevanju proizvodnih nadomestil za nekatere sladkorne proizvode v kemični industriji [6].

(15) Ukrepi, predvideni s to uredbo, so v skladu z mnenjem Upravljalnega odbora za sladkor –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

PODROČJE UPORABE IN OPREDELITEV POJMOV

Člen 1

Področje uporabe

Ta uredba določa pogoje za uporabo ali prenos količin sladkorja, izoglukoze in inulinskega sirupa, ki presegajo kvoto, ter pravila o prelevmanih za preseženo kvoto v skladu s poglavjem 3 naslova II Uredbe (ES) št. 318/2006.

[1] UL L 145, 31.5.2006, str. 1. Uredba, kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 852/2006 (UL L 158, 10.6.2006, str. 9).

[2] UL L 152, 24.6.2000, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 410/2006 (UL L 71, 10.3.2006, str. 7).

[3] UL L 322, 27.11.2002, str. 4. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 1454/2004 (UL L 269, 17.8.2004, str. 9).

[4] UL L 262, 16.9.1981, str. 14. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 95/2002 (UL L 17, 19.1.2002, str. 37).

[5] UL L 9, 14.1.1982, str. 14. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 2223/2000 (UL L 253, 7.10.2000, str. 15).

[6] UL L 178, 30.6.2001, str. 63. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 493/2006 (UL L 89, 28.3.2006, str. 11).

Člen 2

Opredelitve pojmov

V tej uredbi:

(a) „surovina“ pomeni sladkor, izoglukozo ali inulinski sirup;

(b) „industrijska surovina“ pomeni industrijski sladkor, industrijsko izoglukozo ali industrijski inulinski sirup iz člena 2, točki (6) in (7), Uredbe (ES) št. 318/2006;

(c) „proizvajalec“ pomeni podjetje za proizvodnjo surovine, odobreno v skladu s členom 17 Uredbe (ES) št. 318/2006;

(d) „predelovalec“ pomeni podjetje za predelavo surovine v enega ali več proizvodov iz Priloge, odobreno v skladu s členom 5 te uredbe.

Količine surovin in industrijskih surovin so izražene v tonah ekvivalenta belega sladkorja ali v tonah suhe snovi, če gre za izoglukozo.

POGLAVJE II

PRELEVMAN

Člen 3

Znesek

1. Znesek prelevmana iz člena 15 Uredbe (ES) št. 318/2006 je določen na 500 EUR na tono.

2. Država članica pred 1. majem po tržnem letu, v katerem je nastal presežek, proizvajalce obvesti o skupnem prelevmanu, ki ga je treba plačati. Zadevni proizvajalci morajo ta prelevman plačati do 1. junija istega leta.

3. Šteje se, da je bila količina, za katero je bil plačan prelevman, prodana na trgu Skupnosti.

Člen 4

Presežek, za katerega velja prelevman

1. Prelevman se proizvajalcu zaračuna za presežek, ki nastane zunaj njegove proizvodne kvote za dano tržno leto.

Vendar prelevman se ne zaračuna za količine iz odstavka 1, ki so bile:

(a) dobavljene predelovalcu pred 30. novembrom naslednjega tržnega leta, da bi se uporabile pri proizvodnji proizvodov iz Priloge;

(b) prenesene v smislu člena 14 Uredbe (ES) št. 318/2006 in jih je, če gre za sladkor, proizvajalec skladiščil do zadnjega dne zadevnega tržnega leta;

(c) dobavljene pred 31. decembrom naslednjega tržnega leta v okviru posebnega režima preskrbe, ki je za najbolj oddaljene regije predviden v naslovu II Uredbe (ES) št. 247/2006;

(d) izvožene pred 31. decembrom naslednjega tržnega leta po izvoznem dovoljenju;

(e) uničene ali poškodovane brez možnosti nadomestila v okoliščinah, ki jih prizna pristojni organ zadevne države članice.

2. Vsak proizvajalec sladkorja pristojnemu organu države članice, ki ga je odobril, pred 1. februarjem zadevnega tržnega leta sporoči količino, ki presega njegovo proizvodno kvoto.

Vsak proizvajalec sladkorja prav tako pred koncem vsakega od naslednjih mesecev po potrebi sporoči tudi prilagoditve takšne proizvodnje, ki so bile narejene predhodni mesec zadevnega tržnega leta.

3. Države članice opredelijo in Komisiji najpozneje do 30. junija sporočijo količine iz drugega pododstavka odstavka 1, skupne presežne količine in prelevmane, zaračunane za predhodno tržno leto.

4. Če se v primeru višje sile dejavnosti iz odstavka 1 (a), (c) in (d) ne morejo izvesti v predvidenem roku, pristojni organ države članice, na ozemlju katere je bil ustvarjen presežek sladkorja, izoglukoze ali inulinskega sirupa, sprejme potrebne ukrepe zaradi okoliščin, ki jih je navedla prizadeta stranka.

POGLAVJE III

INDUSTRIJSKA UPORABA

Člen 5

Odobritve

1. Pristojni organi držav članic odobrijo na podjetja na njihovo zahtevo, ki imajo zmogljivosti za uporabo industrijskih surovin za proizvodnjo enega od proizvodov iz Priloge in ki se zlasti obvežejo:

(a) da bodo vodila evidence v skladu s členom 11;

(b) da bodo na zahtevo navedenih organov predložila kateri koli podatek ali dokazilo za upravljanje in nadzor porekla in uporabe zadevnih surovin;

(c) da bodo navedenim organom omogočila izvesti ustrezne upravne in fizične preglede.

2. V zahtevku za odobritev so navedeni proizvodna zmogljivost in tehnični koeficienti za predelavo surovine ter podroben opis proizvoda. Podatki so razčlenjeni po industrijskih mestih.

Pristojni organi držav članic sprejmejo potrebne ukrepe, da se prepričajo o verodostojnosti tehničnih koeficientov za predelavo surovin.

Koeficienti se določijo na podlagi testiranj, izvedenih v podjetju predelovalca. Če podjetje nima ocene lastnih koeficientov, preverjanje temelji na koeficientih, ki so določeni v zakonodaji Skupnosti, če to ne zadostuje, pa na koeficientih, ki jih običajno priznava zadevna predelovalna industrija.

3. Odobritev se dodeli za predelavo v enega ali več točno določenih proizvodov. Odobritev se odvzame, če se ugotovi, da eden od pogojev iz odstavka 1 ni več izpolnjen. Do odvzema lahko pride med tržnim letom. Ne velja za nazaj.

Člen 6

Dobavna pogodba

1. Industrijske surovine so predmet dobavne pogodbe iz člena 13(1) Uredbe (ES) št. 318/2006 med proizvajalcem in predelovalcem, ki zagotavlja njihovo uporabo v Skupnosti za proizvodnjo proizvodov, določenih v Prilogi te uredbe.

2. V pogodbi o dobavi industrijskih surovin so vsaj naslednje navedbe:

(a) imena, naslovi in številke odobritev pogodbenih strank;

(b) trajanje pogodbe in količine vsake od surovin, ki se dobavijo v posameznem obdobju dobave;

(c) cena, kakovost in vsi pogoji, ki veljajo za dobavo surovin;

(d) izjava proizvajalca, da bo dobavil surovino iz svoje proizvodnje, ki presega kvoto, in izjava predelovalca, da bo dobavljene količine uporabil izključno za proizvodnjo enega ali več proizvodov, za katere velja njegova odobritev.

3. Če sta proizvajalec in predelovalec del istega podjetja, podjetje sestavi predpogodbo o dobavi, ki vsebuje vse navedbe, podrobno določene v odstavku 2, razen cene.

4. Proizvajalec pošlje pristojnemu organu države članice, ki ga je odobril, in pristojnemu organu države članice, ki je odobril zadevnega predelovalca, izvod vsake pogodbe, in sicer pred prvo dobavo v okviru navedene pogodbe. V izvodu niso navedene cene iz odstavka 2(c).

Člen 7

Enakovrednost

1. Proizvajalec lahko od začetka vsakega tržnega leta, pa vse dokler njegova proizvodnja ne doseže kvote, v okviru dobavnih pogodb iz člena 6 industrijsko surovino nadomesti s surovino, proizvedeno v okviru kvote.

2. Na zahtevo zadevnega proizvajalca se surovina v okviru kvote, dobavljena v skladu z odstavkom 1, knjiži kot industrijska surovina, dobavljena predelovalcu, kot določa člen 4(1)(a), drugi pododstavek, za isto tržno leto.

3. Pristojni organi držav članic lahko na zahtevo zainteresiranih strank dovolijo, da se količina sladkorja, ki jo je v Skupnosti proizvedel drug proizvajalec, lahko dobavi v zameno za industrijski sladkor. V tem primeru se dobavljeni sladkor knjiži kot industrijska surovina, dobavljena v smislu člena 4(2)(a) za isto tržno leto.

Pristojni organi zadevnih držav članic zagotovijo usklajenost pregledov in spremljanje postopkov.

Člen 8

Dobava surovin

Na podlagi dobavnic iz člena 9(1) proizvajalec pristojnemu organu države članice, ki ga je odobril, mesečno sporoča količine surovin, ki so bile v predhodnem mesecu dobavljene v okviru vsake od dobavnih pogodb, pri čemer po potrebi navede količine, dobavljene v skladu s členom 7(1) ali (3).

Za količine iz prvega pododstavka se šteje, da so bile dobavljene v smislu člena 4(1)(a), drugega pododstavka.

Člen 9

Obveznosti predelovalca

1. Predelovalec ob vsaki dobavi v okviru dobavne pogodbe iz člena 6 predloži proizvajalcu dobavnico za industrijske surovine, ki potrjuje dobavljeno količino.

2. Pred koncem petega meseca po vsaki dobavi predelovalec predloži pristojnim organom države članice dokaz o uporabi industrijskih surovin za proizvodnjo proizvodov v skladu z odobritvijo iz člena 5 in dobavno pogodbo iz člena 6. Dokazilo zlasti obsega vodenje evidenc o količinah zadevnih proizvodov, ki se samodejno izvaja med proizvodnim procesom ali po njem.

3. Če predelovalec ne predloži dokazila iz odstavka 2, plača znesek 500 EUR na tono zadevne dobave za vsak zamujen dan od konca petega meseca po dobavi.

4. Če predelovalec ne predloži dokazila iz odstavka 2 do konca sedmega meseca po vsaki dobavi, se zadevna količina šteje za preveč prijavljeno za namene uporabe člena 13. Predelovalcu se odobritev odvzame za obdobje od treh do šestih mesecev, odvisno od resnosti kršitve.

Člen 10

Sporočila držav članic

Države članice sporočijo Komisiji:

(a) najpozneje do konca drugega meseca, ki sledi zadevnemu mesecu, količino dobavljene industrijske surovine;

(b) najpozneje do konca novembra za predhodno tržno leto:

— količino dobavljene industrijske surovine, razdeljene na beli sladkor, surovi sladkor, sladkorni sirup in izoglukozo,

— količino uporabljene industrijske surovine, razdeljene tako na beli sladkor, sladkorni sirup in izoglukozo, kot tudi po proizvodih iz Priloge,

— količine, dobavljene na podlagi člena 7(3).

Člen 11

Evidence predelovalca

Pristojni organ države članice določi evidence, ki jih mora voditi predelovalec, in pogostnost knjiženja, ki mora biti vsaj mesečna.

V teh evidencah, ki jih mora predelovalec hraniti še najmanj tri leta po tekočem letu, so vsaj naslednji podatki:

(a) količine različnih surovin, kupljenih za predelavo;

(b) količine predelanih surovin ter količine in vrste iz njih pridobljenih končnih proizvodov, soproizvodov in stranskih proizvodov;

(c) izgube med predelavo;

(d) uničene količine in dokaz o njihovem uničenju;

(e) količine in vrste proizvodov, ki jih je predelovalec prodal ali prenesel.

Člen 12

Pregledi pri predelovalcih

1. Pristojni organi držav članic med vsakim tržnim letom opravijo preglede pri vsaj 50 % odobrenih predelovalcev, izbranih na podlagi analize tveganja.

2. Pregledi obsegajo analizo predelovalnega procesa, pregled poslovnih dokumentov in fizično preverjanje zalog, da se potrdi skladnost dobavljenih surovin s pridobljenimi končnimi proizvodi, soproizvodi in stranskimi proizvodi.

Namen pregledov je preveriti natančnost merilnih instrumentov in laboratorijskih analiz, ki se uporabljajo za določitev dobavljenih surovin in njihovega vstopa v proizvodnjo, pridobljenih proizvodov in gibanja zalog.

Če pristojni organi države članice predvidijo, da se nekateri elementi pregleda lahko izvajajo na podlagi vzorca, mora ta zagotavljati zanesljivo in reprezentativno raven nadzora.

3. Za vsak pregled na kraju samem se mora sestaviti inšpekcijsko poročilo, ki ga podpiše inšpektor in ki vsebuje podrobnosti o različnih elementih pregleda. Poročilo zlasti vsebuje:

(a) datum pregleda in prisotne osebe;

(b) pregledano obdobje in zadevne količine;

(c) uporabljene tehnike nadzora, vključno z navedbo metod vzorčenja, če je to primerno;

(d) rezultate pregleda in dana priporočila;

(e) oceno resnosti, obsega, stopnje trajnosti in trajanja morebitnih ugotovljenih neskladnosti in navedbo vseh dejavnikov, ki jih je treba upoštevati pri uporabi sankcij.

Vsako inšpekcijsko poročilo se hrani še vsaj tri leta po pregledu, in sicer v obliki, ki nadzornim službam Komisije omogoča enostaven vpogled.

Člen 13

Sankcije

1. Če se ugotovi neskladje med dejansko zalogo, zalogo iz evidence in dobavljenimi surovinami, ali če manjkajo dokazila za ugotavljanje skladnosti med temi elementi, se odobritev predelovalca odvzame za obdobje, ki ga določijo države članice in ki ne sme biti krajše od treh mesecev od datuma ugotovitve. Med odvzemom odobritve predelovalec ne more prevzeti dobavljene industrijske surovine, ampak lahko uporabi predhodno dobavljeno industrijsko surovino.

Pri preveliki prijavi količine surovin, ki so bile dejansko porabljene, se predelovalcu naloži plačilo v višini 500 EUR za vsako preveč prijavljeno tono.

2. Odobritev se ne odvzame v skladu z odstavkom 1, če je neskladnost med dejansko zalogo in zalogo iz knjigovodskih evidenc posledica višje sile ali če je manjša od 5 % teže pregledanih surovin ali je nastala zaradi izpustitev ali preprostih administrativnih napak, pod pogojem, da se sprejmejo korekturni ukrepi za zagotovitev, da se takšne napake ne bodo več ponovile.

POGLAVJE IV

PRENOS

Člen 14

Prenesene količine

Proizvajalec lahko na podlagi člena 14 Uredbe (ES) št. 318/2006 na naslednje tržno leto prenese količino surovine, ki je glede na dodeljeno kvoto manjša ali enaka presežku celotne proizvodnje v okviru tekočega tržnega leta, vključno s količinami, ki so bile na to tržno leto predhodno prenesene v skladu z zadevnim členom ali so bile umaknjene s trga v skladu s členom 19 navedene Uredbe.

Člen 15

Prenos sladkorja

1. Pogoji za prenos sladkorja v smislu člena 14 Uredbe (ES) št. 318/2006 so opredeljeni s panožnim sporazumom iz člena 6 navedene uredbe in se zlasti nanašajo na količino sladkorne pese, ki ustreza količini sladkorja, ki se bo prenesel, in razdelitev te količine med proizvajalce sladkorne pese.

2. Sladkorno peso, ki ustreza količini prenesenega sladkorja, zadevno podjetje plača po ceni, ki je vsaj enaka minimalni ceni, in pod pogoji, ki veljajo za sladkorno peso, dobavljeno za proizvodnjo v okviru kvote za tržno leto, na katerega se sladkor prenese.

Člen 16

Prenos izoglukoze

Proizvajalec izoglukoze, ki se odloči za prenos v okviru tržnega leta, svojo odločitev pred 31. oktobrom naslednjega tržnega leta sporoči pristojnemu organu države članice, ki ga je odobril.

Člen 17

Sporočila držav članic

Države članice sporočijo Komisiji:

(a) najpozneje do 1. maja količine pesnega sladkorja in inulinskega sirupa iz tekočega tržnega leta, ki se prenesejo v naslednje tržno leto;

(b) najpozneje do 15. julija količine trsnega sladkorja iz tekočega tržnega leta, ki se prenesejo v naslednje tržno leto;

(c) najpozneje do 15. novembra količine izoglukoze, prenesene iz predhodnega tržnega leta.

POGLAVJE V

POSEBNI REŽIM PRESKRBE IN IZVOZ

Člen 18

Najbolj oddaljene regije

1. Presežne surovine, ki se v skladu s členom 12(c) Uredbe (ES) št. 318/2006 in v okviru količinskih omejitev, ki jih določajo programi iz člena 24(1) Uredbe (ES) št. 247/2006, uporabijo za posebni režim preskrbe, so predmet pogodbe o neposredni prodaji med njihovim proizvajalcem in subjektom, vpisanim v enem od registrov iz člena 9 Uredbe (ES) št. 793/2006.

2. Pogodba iz odstavka 1 zlasti določa, da si stranki iz odstavka 1 posredujeta:

(a) izjavo proizvajalca, ki potrjuje količino presežnih surovin, dobavljeno v okviru pogodbe;

(b) izjavo zadevnega trgovca, s katero potrjuje dobavo zadevne količine v okviru posebnega režima preskrbe.

Kadar se ta nanaša na presežne surovine, zahtevek za potrdilo o pomoči iz člena 7(4) Uredbe (ES) št. 793/2006 spremlja potrdilo proizvajalca iz odstavka 2(a) tega člena. V potrdilu o pomoči je v polju 20 navedba „sladkor C: brez pomoči“ iz dela F Priloge I k Uredbi (ES) št. 793/2006.

Pristojni organi, ki so izdali potrdilo o pomoči, pošljejo kopijo tega potrdila pristojnim organom države članice, v kateri je bil proizvajalec odobren.

Za količine surovin, za katere proizvajalec predloži izjavo iz odstavka 2(b) in za katere zadevna država članica razpolaga s kopijami potrdila o pomoči, se šteje, da so bile dobavljene v okviru posebnega režima preskrbe v smislu člena 4(1)(c), drugega pododstavka.

Člen 19

Izvoz

1. Izvozna dovoljenja iz člena 4(1)(d), drugega pododstavka, se izdajo v okviru količinskih omejitev za izvoz brez nadomestil, ki jih Komisija določi po postopku iz člena 39(2) Uredbe (ES) št. 318/2006.

2. Za presežne količine se šteje, da so izvožene v smislu člena 4(1)(d), drugi pododstavek, te uredbe, če:

(a) je bil proizvod brez nadomestil izvožen kot beli sladkor, izoglukoza v naravnem stanju ali inulinski sirup v naravnem stanju;

(b) je država članica izvoza zadevno izvozno deklaracijo sprejela pred 1. januarjem po koncu tržnega leta, v katerem je nastal presežek surovine;

(c) je proizvajalec pristojnemu organu države članice pred 1. aprilom po tržnem letu, v katerem je nastal presežek, predložil:

(i) izvozno dovoljenje, ki mu je bilo izdano v skladu s členom 23 Uredbe (ES) št. 318/2006;

(ii) dokumente iz členov 32 in 33 Uredbe (ES) št. 1291/2000, ki so potrebni za sprostitev varščine,

(iii) izjavo, s katero potrjuje, da so izvožene količine knjižene v okviru presežnih količin iz člena 4(1)(d), drugi pododstavek, te uredbe.

POGLAVJE VI

SPLOŠNE IN KONČNE DOLOČBE

Člen 20

Menjalni tečaj

V državah članicah, ki niso sprejele eura, se uporablja menjalni tečaj, ki velja:

(a) za prelevman iz člena 3 na prvi dan tržnega leta, v okviru katerega je nastal presežek;

(b) za zneske iz člena 9(3) in člena 13(1) na prvi dan meseca, v katerem so zahtevani.

Člen 21

Preverjanja in nacionalni izvedbeni ukrepi

1. Država članica izvede fizične preglede, ki se nanašajo na vsaj 5 %:

(a) količin sladkorja, prenesenih v skladu s členom 14;

(b) količin surovin, dobavljenih v okviru posebnega režima preskrbe za najbolj oddaljene regije iz člena 18;

(c) izvoznih deklaracij iz člena 19 na podlagi podrobnih pravil, ki jih določa Uredba (ES) št. 2090/2002.

2. Država članica najpozneje do 30. marca po zadevnem tržnem letu pošlje Komisiji letno poročilo o pregledih, izvedenih zlasti v skladu s prvim odstavkom tega člena in členom 12, pri čemer za vsak pregled natančno navede ugotovljene značilne in neznačilne pomanjkljivosti ter ukrepe in sankcije v zvezi z njimi.

3. Države članice lahko sprejmejo katere koli ukrepe, ki so potrebni za pravilno uporabo te uredbe, in lahko uvedejo ustrezne nacionalne sankcije proti subjektom, ki sodelujejo v postopku.

4. Države članice vzajemno pomagajo, da zagotovijo učinkovitost pregledov in omogočijo preverjanje verodostojnosti predloženih dokumentov in točnost izmenjanih podatkov.

Člen 22

Razveljavitev

Uredbe (EGS) št. 65/82, (EGS) št. 2670/81 in (ES) št. 1265/2001 se razveljavijo s 1. julijem 2006.

Vendar se uredbi (EGS) št. 2670/81 in (ES) št. 1265/2001 še naprej uporabljata za proizvodnjo v tržnem letu 2005/2006.

Člen 23

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. julija 2006.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 29. junija 2006

Za Komisijo
Mariann FISCHER BOEL
Članica Komisije

PRILOGA

Oznaka KN	Poimenovanje
1302 32	– – Sluzi in sredstva za zgoščevanje, ekstrahirani iz rožičev, rožičevih semen ali semena guara, modificirani ali nemodificirani:
1302 39 00	– – Drugo
ex 1702 60 95	– – Sirup za namaze in sirup za proizvodnjo rinse appelstroop
2102 10	– Aktivni kvas
ex 2102 20	– – Neaktivni kvas
2207 10 00	– Nedenaturirani etilni alkohol, z vsebnostjo alkohola 80 vol. % ali več (bioetanol)
ex 2207 20 00	– Denaturirani etilni alkohol, s katero koli vsebnostjo alkohola (bioetanol)
ex 2208 40	– Rum
ex 2309 90	– Proizvodi z vsebnostjo najmanj 60 % suhe snovi lizina
29	Organski kemični proizvodi, razen proizvodov s podoznakama 2905 43 00 in 2905 44
3002 90 50	– – Kulture mikroorganizmov
3003	Zdravila (razen proizvodov iz tarifne številke 3002, 3005 ali 3006), ki sestoje iz dveh ali več sestavin in ki so pomešana za terapevtsko ali profilaktično uporabo, toda niso pripravljena v odmerjenih dozah in ne v oblikah ali pakiranjih za prodajo na drobno
3004	Zdravila (razen proizvodov iz tarifne številke 3002, 3005 ali 3006), ki sestoje iz dveh ali več sestavin, ki so pomešana ali nepomešana, za terapevtsko ali profilaktično uporabo, toda niso pripravljena v odmerjenih dozah in ne v oblikah ali pakiranjih za prodajo na drobno
3006	Farmacevtsko blago iz opombe 4 poglavja 30 Kombinirane nomenklature
3203 00 90	– Barvila rastlinskega ali živalskega izvora in preparati na njihovi osnovi
ex 3204	– Sintetična organska barvila in preparati na osnovi teh barvil, navedeni v opombi 3 poglavja 32 Kombinirane nomenklature
ex 35	Beljakovinske snovi; modificirani škrobi; lepila; encimi, razen proizvodov z oznako 3501 in podoznakami 3505 10 10, 3505 10 90 in 3505 20
ex 38	Razni kemijski proizvodi, razen oznak 3809 in podoznake 3824 60 00
ex 39	Plastične mase in proizvodi iz plastičnih mas:
3901 do 3914	– Primarne oblike
ex 6809	Izdelki iz sadre in mešanic na osnovi sadre – table, listi, plošče, ploščice in podobni izdelki